

Stimate domnule Simai,

Cu stupoarea cu care priviți dumneavoastră și cititorii dumneavoastră spectacolul trist care se desfășoară dinspre preotul regizor, cu aceeași stupoare, dar și cu adâncă mâhnire și căznire intelectuală, încercăm să înțelegem ce dorește să facă și să spună acest cleric răzvrătit. Nu este pentru prima dată când opinia publică este copleșită cu informații contradictorii și confuze din partea sus-numitului. Dar credem că ne-am obișnuit cu toții în ultima vreme cu această strategie, privind spre cele întâmplate între imperialista Rusie și „scârbavnicul” Occident. Defetismul face parte din război.

De aceea, cu profundă îngrijorare îi avertizăm pe toți distinșii dumneavoastră cititori că acest om distorsionează adevărurile cele mai evidente, mințind cu o nonșalanță debordantă, actoricească (ajutat fiind, probabil, și de bogata experiență profesională în acest sens). Te privește în ochi, cu un zâmbet zeflemitor, cu mâna în buzunar în genere, și te minte magistral, adăugând mereu o apoteotică codă jignitoare sau cel puțin ironică. Să fie, oare, „înțelepciunea rusească” cheia succesului? La care, dacă adăugăm și discursul hipnotic, populist, victimizator-mesianic și delirant, avem ecuația perfectă a deșelului în care oamenii nu înțeleg concret ceva, ci doar că „e de rău” pentru unii și „e de bine” pentru alții. Știm, de foarte multe ori, aparențele înșală, iar când vedem pe cineva că are un debit verbal sau scriptic peste medie, cât de cât articulat, atunci înseamnă că este deștept și are dreptate. Nu contează ce zice, important este că are tupeu și „le” zice bine „ălor mari”.

Nimeni nu îl „sacrifică” și nici nu îl „execută” pe preotul Mega, el se sacrifică singur pe altarul propriei egolatrii și al propriei neînțelegeri a ceea ce înseamnă Biserica lui Hristos. Domnia sa nu face diferența dintre „deep state” și „deep fake”, unde, cu regret o spunem, se situează constant sfinția sa. Tot ceea ce face în ultima vreme, văduvit demult de cârma introspecției, este un act de kamikaze pentru o cauză nobilă inexistentă sau, dacă există vreo cauză, este doar frica de a nu apostazia de la propria autolatricie.

Prin urmare, avem pretenția că, în baza răbdării și a îngăduinței pe care am avut-o față de acest fiu rebel al Eparhiei, oamenii vor înțelege că înștiințările date de către Episcopia Oradiei sunt veridice, nu doar prin prisma documentelor concrete pe care le punem la dispoziție, ci și în virtutea aforismului biblic care ne cere: „Ceea ce este da, da; și ceea ce este nu, nu”, pentru că „ce e mai mult decât acestea, de la cel rău este” (Matei 5, 37).

Fără a alimenta dorința ardentă a preotului regizor de a face din spațiul public un bâlci și un circ mediatic menit să distragă atenția de la situația canonică și disciplinară în care se găsește, dorim, totuși, demonstrativ, să demontăm doar câteva dintre minciunile și alterările de adevăr orchestrate de către acesta, în ultimul timp:

De pildă, preotul Ciprian-Romeo Mega clamează cu o vehemență halucinantă faptul că nu a fost convocat niciodată pentru vreo inspecție sau cercetare administrativă, ci, dimpotrivă, chipurile, sfinția sa însăși ar fi cerut în repetate rânduri verificarea gestiunii parohiei. Altfel spus, mai că a implorat forul superior să îl verifice (sic!). În demontarea rapidă a acestei minciuni, vă rugăm să verificați fotografia 1, în care aveți la dispoziție captura de ecran cu emailul în care, la data de 9 ianuarie 2025, preotul Mega este convocat pentru data de 13 ianuarie 2025 ca să prezinte spre control financiar o serie de acte și documente administrative și financiar-contabile justificative ale Parohiei

Sfântul Spiridon din Oradea. Fără a merge prea departe în timp, facem referire la o altă adresă, nr. 2286 din 16 decembrie 2024 (fotografie 2), înmănată personal într-un cadru oficial, dar cât se poate de pastoral – „inchizitorial”, în viziunea dânsului –, prin care, **până la data de 10 ianuarie** (nu mai puțin de 25 de zile), i s-au solicitat, din nou, o serie de documente esențiale pentru completarea dosarului personal, pe care, din spirit de frondă, nici de data aceasta nu le-a depus, nici la termenul stabilit (vezi fotografia 3) și nici până astăzi. Există, totuși, resurse de sănătate și timp pentru călătorii istovitoare la București și Washington, dus-întors, de zeci de ore, mesaje kilometrice pe rețele de socializare, dar nu există puținul timp necesar pentru a-ți face datoria minimală față de instituția care te plătește lunar – din bugetul statului, la temelia căruia sapi vertiginos – și pe care o calomniezi fără menajamente. De altfel, aceleași documente fuseseră solicitate oficial la finalul lunii noiembrie 2024 de către Protopopiatul Oradea, adresă la care sfinția sa a replicat prin SMS că absolut fireasca solicitare este o *încercare de intimidare și că nu tolerează o asemenea obrăznicie*. Discerneți dumneavoastră dacă aceasta este reacția binevoitoare, clamată de preot, sau, dimpotrivă, o evidentă și violentă sustragere de la orice încercare de a colabora.

De asemenea, preotul regizor afirmă, mincinos, că nu i s-a transmis decizia de oprire de la slujire și nici citarea pentru a da explicații cu privire la neregulile administrative și abaterile canonic-disciplinare înaintea comisiei eparhiale, ci a aflat din presă sau de la alți preoți. Vă rugăm să cercetați fotografiile 4 și 5 pentru a vă convinge că ambele documente, atât Decizia chiriarhală de oprire de la slujire și suspendare din funcția de paroh, cât și Citația au fost transmise, ba chiar pe două căi: adresa de e-mail indicată de preotul Ciprian Mega, prin care el însuși ne-a cerut să se desfășoare comunicarea oficială cu el și prin Poșta Română (fotografia 6), la adresa de domiciliu. Și, cum era de așteptat, s-a sustras și de la întrevvedere de ordin canonic-disciplinar, de joi, 23 ianuarie 2025, când ar fi putut să dea explicații și lămuriri cu privire la cele ce se întâmplă, ignorându-ne, din nou, și preferând ca în aceeași zi să dea explicații reprobabile presei scrise și televizate. O practică absolut regretabilă, aceea de a încerca să te justifici și de a rezolva o situație internă și un diferend cu instituția angajatoare în spațiul public. Câtă vreme nu ai nimic de ascuns și nu ai alte interese ascunse...

Amintim și una dintre cele mai recente alterări ale adevărului, cu privire la faptul că Părintele Patriarh Daniel ar fi fost anunțat „permanent și corect” despre călătoriile sale la Moscova, Preafericirea Sa „încuviințând” demersurile sale excentrice. Maniera vicleană prin care încearcă această argumentare se bazează pe o scrisoare din anul 2022, răspuns al Patriarhiei Române la o scrisoare a preotului Mega de după participarea la Festivalul de la Moscova din perioada 26 august – 2 septembrie 2022, cu filmul „*Glasul care strigă-n pustie*”. În fapt, corespondența mai sus amintită a fost inițiată abia după venirea sa de la Moscova (**repetăm, este vorba despre anul 2022**), așadar nu pentru a cere aprobarea Patriarhului, pus în fața faptului împlinit, ci pentru a preciza și evidenția performanțele sale cinematografice. De altfel, în perioada respectivă, am fost anunțați de la București despre o convorbire telefonică scandalosă a preotului în cauză cu consilierul patriarhal responsabil al Centrului de Presă Basilica, în care preotul orădean a adus reproșuri obraznice, ridicând observații în termenii cei mai duri cu privire la lipsa promovării performanțelor sale în plan cineast prin căile de comunicare mass-media ale Patriarhiei Române. Episod pe care, asemenea multor altora, din același tact pastoral, nu l-am făcut cunoscut spațiului public până acum.

Mai mult decât atât, subliniem că toate referirile noastre recente au făcut trimitere explicită la participarea preotului Ciprian-Romeo Mega și a ultimei sale producții cinematografice „21 de rubini” la Festivalul Internațional de Film de la Moscova din anul 2024, care a constituit una dintre marile probleme canonicodisciplinare, cu implicații privind securitatea națională, în contextul geopolitic complicat al vremurilor. Astfel, din cele postate de preotul însuși pe rețelele de socializare și relatate în diverse interviuri, emisiuni și articole de presă, a aflat o țară întreagă, nu doar noi, că a slujit la Moscova cu binecuvântarea exclusivă a Patriarhului Kiril și că nu dă socoteală nimănui; s-a întâlnit cu o seamă de figuri politice emblematice pentru conducerea rusească, inclusiv cu președintele Vladimir Putin, care și-a dorit să discute personal cu preotul orădean; atunci a fost căutat de un reprezentant al Serviciului de Informații Externe al României, cerându-i-se imperios să părăsească Rusia pentru că a „întrecut orice limită”.

Nu în ultimul rând, ca un minim exercițiu deductiv și logic, amintim despre cele povestite cu multă emfază de preotul Ciprian Mega legat de întâlnirea cu președintele Putin: *„am vorbit despre România, cum nu sunt în stare politicienii noștri să vorbească”*. Ne întrebăm: ce preot își aseamănă activitatea cu cea a unui politician?! Să fie, oare, o simplă coincidență cele întâmplate în primăvară anului 2024, la Moscova, cu cele din toamna aceluiași an, prin apariția, ca „din greșeală”, a peste 210.000 de semnături culese „peste noapte”, menite să gireze candidatura preotului regizor la președinția României, prefațată printr-un text cu accente „profetico-apocaliptice”: *„Alegeri înainte de război”*?! Este posibil ca întrevvederea cu „Țarul” și binecuvântarea „Patriarhului Întregii Rusii” să se fi lăsat și cu o „ungere kremliniană” pentru cele ce urmau să se întâmple în toamna prezidențialelor din România – toate din întâmplare și coincidență?! Am putea citi, oare, în aceeași cheie și foarte recenta vizită la Washington, la invitația expresă, „în secret”, a „amuzantului” președinte Trump, în timp ce „personajele politichiei românești se zbăteau” pentru a obține un astfel de privilegiu, după propriile mărturii ale domniei sale?!

Credem că este limpede că miza nu este alegerea propriu-zisă a sfinției sale ca președinte, ci doar intrarea în posesia pârghiilor mediatică necesare pentru a-și propaga viziunea kremlinistă și conspiraționistă pe toate canalele, în fireștile debateri democratice, cu obiectivul clar de a spori și mai mult haosul dezorientării în care se află poporul român și neîncrederea acestuia în instituțiile statului și în ierarhia bisericească. Considerăm că statul român și-a învățat lecția în ce privește astfel de provocări ostentative și aventuri periculoase ce sapă la fundația integrității poporului român. Dumnezeu să îi lumineze pe cei îndrituiți în luarea acestor decizii!

Și încă o glosă pe marginea acestui subiect. Remarcați resursele financiare absolut impresionante investite (o fi „minunea lui Dumnezeu” sau „minunea Moscovei”?!) în filmul „21 de rubini”, vâlva mediatică, „starurile” cinematografice implicate și informațiile legate de faptul că scenariul a suferit modificări pe parcurs. Deși de ani de zile exista planul pentru acest film, pentru care erau deja filmate cadre importante, potrivit mărturiei regizorului, întreg planul s-a reluat și s-a rescris. Intempestiv! Care este tematica centrală a filmului? Exploatarea intensă a teoriilor conspirației, menită să amplifice neîncrederea totală a românilor în instituțiile statului și în ierarhia bisericească, precum și imixtiunile avare ale „străinilor” în politica țării. Secundar – *căci cine-mparte, parte își face* –, filmul a fost folosit și ca mijloc de „vendetă”, prin care se răzbună și îl ironizează batjocoritor nu doar pe Chiriarhul

locului, ci și pe Patriarhul României, inoculând ideea că Biserica este echivalentul unei influente organizații mafioate, aflate în afara radarului autorităților statului. Ce să mai spunem de scenele de natură sodomită (derapaj moral inadmisibil pe care, chipurile, îl combate) din film, pe care le oferă publicului spre vizionare, într-o asociere cu totul nepotrivită cu cadrele filmate în biserica parohială, bineînțeles, fără aprobarea Episcopului locului. Cum să nu felicite președintele Putin acest demers grandios și aparent insesizabil al sădirii perfide a conspirațiilor și intrigilor destabilizatoare?!... într-un mod atât de creativ și artistic, sublim ar zice unii, preotul Mega dându-ne de înțeles că este un rafinat executant al planului rusesc, dezvăluit de serviciile secrete ale statului: nu de a conduce România, ar fi prea evident și brutal, ci de a o destabiliza, alimentând neîncrederea, suspiciunea, ura politică și făcând-o neguvernabilă, masă de manevră în războiul hibrid. Cum să-și fi dat Patriarhul României acordul și binecuvântarea pentru așa ceva? Să fim decenti și serioși!

Ca fapt divers, dorim ca toți cititorii dumneavoastră să admire proximitatea strivitoare pe care biserica ridicată de preotul Ciprian Romeo Mega în Cipru, unde a slujit vreme de opt ani, o are față de biserica rusească din aceeași localitate, la câteva sute de metri; o veritabilă catedrală a pravoslavniciei Rusii umbrind ocrotitor admirabila bisericuță de lemn a românilor ascultători și supuși din Biserica Ciprului – <https://maps.app.goo.gl/KahqnErf5b4SDGZm6> . Un pont edificator: „*Slujind în curte cu rușii*” – poate fi un titlu bun de film pe viitor.

Referitor la această temă amplă, recomandăm reflecțiile preotului și conferențiarului Radu Preda (<https://www.facebook.com/radu.preda.581/posts/pfbid0eEuoPkbBvPMmGCtqac2SHD4Ku1ohbpr5AtazeESmwH2U96c5otLQw4x7HtcF4K1yl>) – totalmente departe de a fi un susținător subiectiv al Episcopiei Oradei și al Ierarhului acesteia, ba dimpotrivă –, care explică foarte competent, obiectiv și argumentat cine este cu adevărat preotul Mega, pe care el însuși îl simpatiza într-o vreme pentru curajul său, dar care acum apreciază răbdarea și demersurile smeritei noastre Episcopii. Îi mulțumim pe această cale părintelui profesor pentru mărturia obiectivă oferită în spațiul public.

Apoi, fără a evita subiectele ce suscită interes și îngrijorare mare în rândul credincioșilor și cititorilor, dorim să venim cu o serie de precizări în ce privește Mănăstirea Izbuț și viețuitorii acestui așezământ monahal. După cum decelează obiectiv părintele Radu Preda și după cum am arătat-o și noi în comunicatul anterior, arma supremă a acestui preot regizor este **șantajul**. Între paranteze fie spus, pe mai multe căi ni s-a transmis din surse multiple, că șantajul este o practică pe care vrânceanul sacerdot o exersează cu stăruință și mari performanțe încă din seminarul teologic, continuând cu brio și în facultate și apoi în întreaga sa carieră, inclusiv la Oradea. Domnia sa, încă de când a venit la Oradea, în urmă cu exact șapte ani de zile, amenință Episcopia Oradei că are la dispoziție numeroase resurse și materiale fotografice și video cu așa-zisele desfrânări nefirești și inimaginabile ce se întâmplă la Mănăstirea Izbuț. Un fapt absolut îngrijorător pentru autoritatea bisericească locală, nu doar pentru imaginea Bisericii, mai ales că sensibilizarea cazului de la Huși a devastat o țară întreagă, ci îndeosebi pentru lucrarea misionară extraordinară și jertfelnică pe care cu toții o putem vedea la această mănăstire renăscută din propria-i cenușă; și pe care, din dragoste pentru sufletele credincioșilor, care vin cu rugăciune sfântă și necazuri grele aici, pentru a fi mângâiați și ajutați, nu o dorim compromisă în niciun fel.

Astfel, pentru că suntem conștienți de faptul că omul poate greși și poate să se încapățâneze în săvârșirea păcatului (patimi și vicii) din cauza neputințelor sale proprii, cu atât mai mult cu cât ispitele monahului sunt însutite datorită înălțimilor spirituale pe care dorește să le atingă, Episcopia Oradiei nu poate exclude o astfel de potențială problemă gravisimă, dar nici nu se poate antepunța, la dorința interesată a unor minți înfierbântate și clevetitoare, fără nicio dovadă, în a sancționa sau a destitui călugări sau clerici. Îl anunțăm pe distinsul preot regizor că, așa cum există Consistoriul Eparhial pentru clericii mireni, există și Consistoriul Monahal pentru călugări, unde sunt judecate corespunzător toate abaterile cinului monahal. N-ar fi primii viețuitori monahali care părăsesc incinta vreunei mănăstiri din Episcopia Oradiei din pricini ce țin de conduita specifică călugărului, în urma deciziei Consiliului duhovnicesc al respectivei mănăstiri sau al Consistoriului Monahal.

În privința preotului Mega, însă, există o pleiadă de problematici canonicodisciplinare și administrativ-bisericești, evidente, care ar fi obligat de multă vreme la luarea de măsuri. Ierarhul Oradiei, însă, în duh pastoral, a pledat mereu pentru îndreptare, și nu pentru mustrare, dar toate chemările părintești și cordiale la îndreptare, graduale, au fost ignorate, respinse și batjocorite cu obrăznicie și superioritate de acesta. De aceea, a invoca șantajist așa-zisele dovezi cu privire la viețuitorii Mănăstirii Izbuca, doar pentru a genera senzaționalism în presă și ca să te recomanzi ca instanță morală absolută, este mai mult decât regretabil și dezonorant; mai întâi față de toți ostenitorii Sfintei Mănăstiri, care lucrează agripnic pentru binele comunităților creștine și prestigiul întregului Bihor, dar și față de zecile de mii de pelerini care calcă anual pragul așezământului monahal. Tot ceea ce este ascuns trebuie să iasă la lumină, așa cum la lumină ies multe dintre intențiile și planurile străine de Duhul Bisericii și al Țării ale acestui preot-regizor-politician, cu veleități „putiniste-trumpiste-suveraniste” (ca să îl cităm pe preotul conferențiar Radu Preda).

Cât privește vizita ierarhului la „cortul mărturiei”, cum satirizează preotul regizor smerenia și decența Episcopului Oradiei, aceasta denotă nu frica, ci dorința jertfelnică a Chiriarhului de a păstra pacea și liniștea în sânul comunităților euharistice încredințate spre arhipăstorire, pe care preotul Ciprian Mega le vrea învrăjbite și instrumentalizate împotriva ierarhiei Bisericii. A nu se înțelege, însă, că se dorește menținerea păcii și liniștii cu prețul ascunderii sub preș a faptelor imorale și corupte, ci, atunci când acestea există și sunt dovedite, să fie sancționate profilactic și punctual, în consecință. Prețul păcii și armoniei intercomunitare la graniță, în Bihor și Oradea, este unul care merită întreg sacrificiul – așa cum mereu spune în predicile sale Episcopul Oradiei –, întrucât, mai ales în zilele noastre, la momentul ruperii ritmului geopolitic, lucrurile se pot schimba dramatic la granițe, iar Oradea și Bihorul arată mult prea bine pentru a nu fi jinduite. De aceea, nu ne permitem dezbinări și dezintegrări interne, ci trebuie investite toate resursele, în buna coabitare și conviețuire cu toate celelalte confesiuni, culturi și etnii, neuitând niciodată întâietatea pe care o are interesul colectiv și integritatea poporului român.

Cu privire la speculațiile privind Basilica Travel, facem următoarele precizări:

În Municipiul Oradea a funcționat un punct de lucru al S.C. Basilica Travel S.R.L. – agenția de pelerinaje a Patriarhiei Române, care și-a desfășurat activitatea într-unul din spațiile aflate în proprietatea Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei, pe strada Episcop Roman Ciorogariu nr. 10, în baza unui contract de închiriere, în perioada 2014-2021, când, din cauza condițiilor generale impuse de pandemie, și-a încheiat activitatea.

Această societate a funcționat o perioadă cu doi angajați, ambii cu pregătire teologică, dintre care, ulterior, responsabilul punctului de lucru a fost hirotonit preot din rațiuni practice și misionare, pentru a putea însoți și grupurile de pelerini în calitate de ghid cleric.

La finele anului 2017, Episcopia Oradiei a fost înștiințată despre faptul că în gestiunea casieriei punctului de lucru din Oradea al S.C. Basilica Travel S.R.L. exista un minus financiar important, pentru care ar fi responsabili cei doi angajați.

Pe cale de consecință, angajatul cleric a fost trimis în judecata Consistoriului Eparhial, care l-a sancționat cu oprirea totală de la săvârșirea tuturor lucrărilor sfinte până la clarificarea situației privind minusul constatat de angajatorul său, Episcopia neavând posibilitatea, în fapt și în drept, de a interveni în administrarea societății comerciale angajatoare.

Ani de zile mai târziu, pe linie bisericească, acesta și-a împlinit canonul de pocăință, a dat dovadă de ascultare și a respectat hotărârile forurilor bisericești superioare, motiv pentru care, în Duhul Bisericii și în baza regulamentelor bisericești, a fost iertat, dându-i-se posibilitatea de a sluji din nou, într-o parohie din mediul rural, începând cu anul 2023.

În privința prejudiciului, Episcopia Oradiei nu are nicio implicare în generarea acestuia și n-are cunoștință de scopul și modalitățile în care și pentru care s-a produs și nici de modalitățile în care acesta a fost folosit.

După puținele detalii pe care le cunoaștem, expresia argotică „țigărețea eparhială” aparține în exclusivitate preotului regizor Ciprian Mega, Episcopia neavând cunoștință despre eventuale fapte care să indice implicarea unor angajați ai Centrului Eparhial, în eventuale activități nelegale, motiv pentru care apreciem expresia ca fiind cel puțin tendențioasă și nefundamentată. Precizăm că între Episcopia Oradiei și S.C. Basilica Travel nu a existat niciun fel de relație financiară sau comercială în acest sens.

În altă ordine de idei, anul 2018, Anul Centenarului Marii Uniri, a fost și anul sfințirii Altarului Catedralei Mântuirii Neamului de la București și al unei salbe de evenimente și acțiuni aniversare, organizate de Patriarhia Română. În mod firesc, după tradiția Bisericii Ortodoxe Române, la fel ca și alte Biserici Surori, unitățile de cult din teritoriu au sprijinit din fonduri proprii realizarea unora dintre aceste proiecte onorabile, cu reverberații naționale și internaționale. Prin urmare, și Episcopia Oradiei a hotărât, la începutul anului 2018, în baza unui Protocol de colaborare cu Patriarhia Română, oferirea unui sprijin financiar corespunzător marilor acțiuni aniversare desfășurate în Anul Centenarului Marii Unirii, obiectiv cu impact național major, la care au contribuit toate unitățile de cult din Eparhie. Cu atât mai mult cu cât, conform declarațiilor unor oameni de cultură ai României, Catedrala Națională a constituit unicul proiect reprezentativ care a marcat Marea Unire a României.

Mai mult decât atât, facem mențiunea că Episcopia Ortodoxă Română a Oradiei, este printre puținele eparhii din țară care nu are stabilite taxe eparhiale, sub forma unor sume fixe care să fie plătite cu cadență de către unitățile de cult din subordine către Centrul Eparhial, apelând doar ocazional la unitățile subordonate pentru susținerea unor activități specifice, de interes local sau național, precum cele amintite mai sus.

Veniturile proprii și constante ale Centrului Eparhial sunt reprezentate de: venituri din chirii, din producerea și desfacerea lumânărilor, din colportaj și tipărituri, cât și de la credincioși (donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice). La acestea se adaugă sumele primite de la Bugetul de Stat, ca sprijin la salarizarea

personalului clerical și neclerical, sub formă de contribuții – la fel ca și în cazul altor eparhii și altor culte recunoscute de Statul Român.

La nivelul unităților de cult din teritoriu, Episcopia Oradei oferă libertate, în concordanță cu prevederile statutare, în privința stabilirii taxelor protopopești și a taxelor și contribuțiilor de la nivelul parohiilor. De asemenea, Episcopia veghează ca diversele colecte, contribuții și fonduri speciale cu caracter general sau particular (Fondul Central Misionar, Fondul Filantropia, colectele pentru persoane defavorizate, sinistrați sau refugiați, contribuțiile pentru Trinitas Tv și Radio Trinitas, cât și diversele abonamente pentru publicațiile bisericești) să se deruleze în conformitate cu prevederile legale și statutare în vigoare la nivelul întregii Patriarhii Române.

Referitor la ultimele încercări perfide (după-masa zilei de 25 ianuarie 2025) de a induce opinia publică în eroare și de a crea diversiuni care să îl discolpe aparent, îi atragem în mod grav atenția preotului Mega să se oprească din debitarea torentelor de minciuni nerușinate, întrucât stăruințele disperate de a-și salva imaginea sunt contraproductive și îl dezonorează ca om, fără a ne gândi la statutul sfinției sale de preot.

În acest sens, facem următoarele precizări:

Aspectele cu privire la deficiențele de natură administrativă, economică și financiară au fost semnalate Episcopiei de către Protopopiatul Ortodox Român Oradea prin adresa nr. 640/20.12.2024 (fotografia 7 - pagina 1 din Raportul de la Protopopiat, respectiv fotografia 8, pagina 3 din Raport). Nu a fost acuzat că *nu a plătit niciodată obligațiile, ci că nu le-a achitat în ultimii doi ani*, așa cum apare și în comunicatul emis anterior de Episcopia Oradei, apărut și pe site-ul dumneavoastră (fotografia 9). Prin urmare, ceea ce face preotul Mega acum nu este altceva decât să prezinte câteva chitanțe și documente financiare din 2018, 2019 și maxim 2020, care n-au fost indicate în comunicatul anterior, fără să facă referire, însă, la cele din 2022, 2023 și chiar 2024, care de fapt au fost semnalate în comunicatul nostru și în raportul de la Protopopiat.

În schimb, nu a depus niciodată Bugetul de Venituri și Cheltuieli al parohiei, după cum s-a arătat în comunicatul Episcopiei amintit anterior.

De asemenea, în fotografia 7, în prima pagină din raportul întocmit de Protopopiatul Oradea, din cele explicitate putem demonta o altă minciună a preotului Mega, întrucât din acesta reiese cât se poate de clar și statutul inițial al bisericii Sfântului Spiridon – acela de biserică de spital, devenită abia în anul 2003 biserică de enorie, odată cu înființarea parohiei: *„ridicată de părintele A.M. pentru nevoile pastoral-misionare ale bolnavilor din Spitalul «Gavril Curteanu» și care, ulterior, în 2003, a devenit biserică de enorie, odată cu înființarea Parohiei Ortodoxe Române Oradea Sf. Spiridon, situată pe strada Corneliu Coposu, lângă spital”*. Așadar, în acest context, gratularea cu eticheta de *„analfabeți funcționari”* adresată unor jurnaliști onorabili de către preotul Mega, fără a ne referi la alte jigniri, este cât se poate de șocantă, întrucât preotul regizor afirmă, iarăși, mincinos: *„«Utilitatea inițială a bisericii» NU a fost «pentru a sluji ca biserică de spital», ci a fost, de la început, parohie”*. Faptul că domnia sa *„râd(e) de unul singur”* negând realitatea obiectivă, empirică, este mai mult decât îngrijorător, iar, văzând fenomenologia delirului său, considerăm că obraznicele recomandări de ordin medical pe care le face ierarhului său ar trebui să și le asume cu celeritate.

La fel ca în situația cu Festivalul de Film de la Moscova, în care inoculează și pretinde viclean că Patriarhul României i-ar fi încuviințat participările la Moscova din

2022, respectiv 2024; la fel ca în situația problematică ivită în punctul de lucru orădean de la agenția de turism Basilica Travel, când amestecă două planuri diferite, cel cu cele întâmplate în anul 2017, respectiv cel cu cele întâmplate în anul 2018; și în cazul acesta, intenționat și diversionist, insultând revoltător astfel inteligența cititorilor, din nou amestecă premeditat situațiile, mizând pe forța dovezii aparente, pentru a induce opinia publică în eroare și a da impresia unui asediu nedrept asupra domniei sale.

În stilul-i megaloman și grandilocvent, preotul Mega subestimează gradul inteligență al spectatorilor acestei „schite caragialești” – situația sa –, dându-ne tuturor impresia că ne crede niște copilași de grădiniță, cât se poate de naivi, pe care îi poate manipula cum dorește, ca un maestru păpușar, fără ca, măcar, câtuși de puțin, să salveze aparențele absolut evidente.

Iar legat de registrul birjăresc pe care îl folosește în descrierea Episcopului locului... este mai mult decât descalificant, abject și alarmant. Această stare de fapt, de altfel, ne relevă tuturor ce iese din sufletul regizoral și zbuciumat al domniei sale: ură necontrolată, minciuni gogonate, calomnii înjositoare, falsuri evidente, frustrări dramatice și disperare maladivă. Un astfel de om rătăcit ne stârnește mila, iar nicidecum dușmănie sau adversitate. Regretăm situația dumnealui și sminteala provocată în rândul credincioșilor. Dumnezeu să îi liniștească sufletul și să-l oprească din suicidul mediatic și narcisic pe care îl desfășoară înaintea tuturor.

Concluzia? Am luat de multă vreme act de strategia părintelui Mega de a veni cu așa zise „dovezi”, cât se poate de diversioniste și false, și de a încerca să indice nevrotic că problema nu este la sfinția sa, ci Episcopia Oradiei este problema sau oricine altcineva (dar în niciun caz el). De aceea, îl rugăm, din nou, să se oprească din a fugi de responsabilitate și de adevăr și de a da piept cu realitatea, asumându-și derapajele și încercând să se îndrepte cu pocăință.

Cu privire la alte afirmații mincinoase, acuze publice și negări evidente ale realității obiective, pe care preotul Ciprian Romeo Mega le proliferază și ne așteptăm, cu atât mai mult, să le cultive și pe mai departe în aceeași manieră, în spațiul public, considerăm că devine cu totul neconstructiv, lipsit de sens și chiar degradant pentru instituția noastră să acordăm atâta atenție unui personaj răzgâiat ce se hrănește cu scandal și speculații incitante, în dorința de a fi cu orice preț în centrul atenției și de a avea mereu dreptatea de partea lui. Din acest motiv, cu tot respectul, ne rezervăm dreptul de a nu mai intra în jocul maladiv al unui penibil ping-pong mediatic, din care opinia publică nu are nimic de câștigat, ba, dimpotrivă, se creează doar tulburare și sminteală.

Biroul de Presă al Episcopiei Oradiei